

DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

HEEFT DE NAVOLGENDE BESLISSING GEGEVEN IN ZAAK
M-2021-6 van:

DE HEER A, wonende te K,
verder te noemen: klager,

tegen:

DE HEER B, kantoorhoudende te L,
verder te noemen: de mediator,
gemachtigde: mevrouw C.

1. De procedure

- 1.1. Met een e-mail van 13 april 2021 (met bijlagen) heeft klager een klacht ingediend over het handelen van de mediator.
- 1.2. De mediator heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3. De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 12 november 2021 te Den Haag. Hierbij waren klager en de gemachtigde van de mediator aanwezig. De mediator was met bericht vooraf afwezig. Van de hoorzitting is een verslag opgemaakt dat aan het dossier is toegevoegd.
- 1.4. Naar aanleiding van de mondelinge behandeling heeft de gemachtigde van de mediator op 19 november 2021 een aantal stukken toegezonden aan de Tuchtcommissie. De Tuchtcommissie heeft van deze stukken kennisgenomen.

2. Enkele vaststaande feiten

- 2.1. De mediator heeft klager en zijn ex-echtgenote bijgestaan in het maken van afspraken over het beëindigen van hun huwelijk (echtscheidingsconvenant) en de gevolgen hiervan voor hun kinderen (ouderschapsplan).
- 2.2. Op 5 juni 2020 hebben klager, zijn ex-echtgenote en de mediator de mediationovereenkomst ondertekend. In artikel 5 van deze overeenkomst is bepaald dat partijen zich kunnen laten vertegenwoordigen. Artikel 6 bevat een regeling over het honorarium en de kosten van de mediator. Deze regeling houdt in dat het honorarium bestaat uit een vast tarief voor het 'basistraject' ter hoogte van € 1.995 inclusief btw en een variabel tarief voor het 'aanvullende traject' ter hoogte van € 211,75 inclusief btw (€ 175 exclusief btw) per uur. In het vaste tarief zijn begrepen, zo bepaalt artikel 6.2, de griffiekosten (€ 279), de advocaatkosten (€ 765), één inventarisatiegesprek (van maximaal één uur) waarin de wensen van partijen en doelstellingen worden besproken, het ontwerpen van het concept convenant en indien van toepassing het concept ouderschapsplan, één bespreking van het concept convenant (van maximaal één uur), eenmaal het aanpassen van het concept convenant en het concept ouderschapsplan naar een definitieve versie, de overdracht aan het advocatenkantoor, de begeleiding van het formele afwikkelingstraject via de rechtbank, het verzorgen van de inschrijving van

de echtscheidingsbeschikking in de registers van de burgerlijke stand en de afsluiting van het dossier en toezending van eventuele benodigde formulieren met betrekking tot de pensioenfondsen. Indien meerwerk moet worden verricht (zoals bijvoorbeeld langere of meerdere besprekingen of meerdere versies van het convenant) buiten de in artikel 6.2 omschreven werkzaamheden, zal dit meerwerk bij partijen in rekening worden gebracht op basis van het aantal geïnventariseerde uren maal het overeengekomen uurtarief van € 211,75 inclusief btw (artikel 6.2.1). Financiële adviezen, rapportage, correspondentie, besprekingen en anderszins vallen buiten het 'basistraject' en worden op dezelfde wijze als meerwerk in rekening gebracht (artikel 6.2.3). Het 'aanvullend traject' geldt voor alle werkzaamheden die buiten het 'basistraject' vallen (artikel 6.3). De kosten van het 'basistraject' worden voldaan in drie termijnen: € 995 direct na ondertekening van de mediationovereenkomst, € 500 na oplevering van het scheidingsplan en € 500 na oplevering van het eerste concept convenant (artikel 6.4). De daadwerkelijk door de mediator bestede uren in het 'aanvullend traject' worden periodiek, maandelijks, achteraf in rekening gebracht (artikel 6.4).

- 2.3. Op 2 juni 2020 heeft de mediator de eerste termijn van het 'basistraject' in rekening gebracht aan klager en zijn ex- echtgenote.
- 2.4. In zijn e-mail van 30 juli 2020 heeft de mediator klager en zijn ex-echtgenote een overzicht toegestuurd van de punten waarover zij tijdens de gesprekken op 15 en 16 juli 2020 overeenstemming hebben bereikt en de stukken die zij nog moeten opvragen. In zijn e-mail is de mediator ook ingegaan op het verdere verloop van de procedure. In dat kader heeft de mediator opgemerkt dat klager en zijn ex-echtgenote er rekening mee moeten houden dat er *“een significante overschrijding zal gaan plaatsvinden van het aantal ingeschatte uren naast het basistraject, die bij aanvang van het traject waren geprognosticeerd”* en heeft hij hen verzocht om *“verder kostenverhogingen tegen te gaan om zoveel mogelijk de mail te mijden”*. Daarbij heeft hij opgemerkt dat hij hoopt met de *“verkorte procedure”* de kosten voor klager en zijn ex-echtgenote te beperken.
- 2.5. Op 7 augustus 2020 heeft een mediationgesprek plaatsgevonden. De mediator heeft hiervan bij e-mail van 12 augustus 2020 verslag gedaan aan klager en zijn ex-echtgenote. In het verslag staat onder meer dat de mediator in de vermogensopstelling de belastingvordering over de lijfrentes heeft aangepast en dat het aangepaste bedrag van 42 procent redelijker is in de situatie van klager en zijn ex-echtgenote, en verder dat klager en zijn ex-echtgenote allebei hebben aangegeven dat zij akkoord gaan met een aangepast mediationtraject in die zin dat (voorlopig) aparte gesprekken met ieder van hun zullen plaatsvinden. In reactie hierop heeft klager bij e-mail van 13 augustus 2020 aan de mediator een *“paar opmerkingen (in blauw) bij het verslag ter nuancering van mijn kant/zienswijze”* toegezonden en daarbij aangegeven dat die opmerkingen volgens hem geen invloed hebben op de gemaakte deelafspraken.
- 2.6. Op 13 augustus 2020 heeft de mediator een bedrag van € 1.990,45 (inclusief btw) in rekening gebracht aan klager en zijn ex-echtgenote voor door hem verrichte werkzaamheden in de periode mei-juli 2020. Bij de factuur is een specificatie gevoegd van de werkzaamheden, met daarin per datum een korte omschrijving en details van de betreffende verrichting, het tarief (€ 0 respectievelijk € 175 exclusief btw) en de bestede tijd. Per maand is genoteerd hoeveel van de totaal bestede tijd declarabel en niet declarabel (uurtarief € 0) is. In het overzicht van de maand juni staat vermeld dat de mediator op 10 juni 2020 een (18 minuten durend) telefonisch overleg met de rechtsbijstandsverzekeraar van klager heeft gevoerd. De kosten hiervoor zijn als niet declarabel aangemerkt.
- 2.7. Op 18 augustus 2020 heeft de mediator per e-mail aan klager en zijn ex-echtgenote ter voorbereiding op de overeenkomst op 21 augustus 2020 een eerste opzet voor het convenant toegestuurd. Bij dat concept is als bijlage 1 een vermogensoverzicht gevoegd. In dit overzicht zijn onder de post schuld de kosten van de echtscheiding opgenomen.

Het betreft een geprognosticeerd bedrag van € 7.000. Bij zijn e-mail heeft de mediator verder gevoegd een tweetal facturen (gedateerd 18 augustus 2020) voor de tweede en tweede termijn van het 'basistraject', elk ter hoogte van € 500 (inclusief btw). In zijn e-mail heeft de mediator geschreven dat daarmee alle vaste kosten van het 'basistraject' zijn voldaan en dat overige gemaakte werkelijke uren op de gebruikelijke manier aan het einde van de maand worden gedeclareerd.

- 2.8. Diezelfde dag heeft klager de mediator bericht dat hij vanwege emotionele spanningen niet langer in staat is om het mediationtraject zelf voort te zetten en dat hij zich in het vervolg door zijn broer wenst te laten vertegenwoordigen. Na overleg met klager, zijn ex-echtgenote en broer heeft de mediator het verzoek van klager gehonoreerd. Op 19 augustus 2020 heeft de broer van klager een geheimhoudingsverklaring ondertekend. Hierin staat dat de geheimhoudingsplicht na afsluiting van de mediation voortduurt.
- 2.9. Op 10 september 2020 heeft de mediator een bedrag van € 2.943,33 (inclusief btw) in rekening gebracht aan klager en zijn ex-echtgenote voor de door hem verrichte werkzaamheden in de maand augustus en de eerste helft van september. Bij de factuur is een specificatie, vergelijkbaar met die bij de factuur van 13 augustus 2020, gevoegd.
- 2.10. Op 14 september 2020 heeft klager de mediator erop gewezen dat zijn toelichting, dat *"de belastingverplichting doorgaans wordt geschat op 30 procent"* en dat klager *"had aangegeven dat 42% meer reëel zou zijn, maar dit is mijn [mediator] ogen niet terecht"*, niet juist is. Volgens klager is het de mediator zelf geweest die tijdens het mediationgesprek op 7 augustus 2020 heeft voorgesteld om het percentage te verhogen van 30 naar 42. Verder heeft klager in zijn e-mail aan de mediator aangegeven dat het convenant voor hem onrechtvaardig voelt omdat het in het voordeel van zijn ex-echtgenote is terwijl zij de veroorzaker van de echtscheiding is, en dat hij de facturering van de mediator twijfelachtig vindt.
- 2.11. Later die dag heeft klager een aanvullende e-mail gestuurd naar de mediator, waarvan hij – zo schrijft hij – de inhoud heeft afgestemd met zijn broer. In deze e-mail verzoekt hij de mediator om de stukken aan hem toe te zenden zodat hij deze kan ondertekenen en het niet nodig is om hiervoor bij elkaar te komen. Verder heeft hij aangegeven dat hij ervan uitgaat dat alle nu nog benodigde acties om de echtscheiding te effectueren onder het 'basispakket' vallen, dat de *"gigantische facturenstroom"* hiermee dus stopt en dat *"vragen/gesprekken die nog worden gevoerd en niet in het basispakket vallen"* vanaf dit moment in rekening worden gebracht aan de persoon die hierom vraagt. Zonder duidelijke onderbouwing van de kosten vooraf accepteert klager vanaf dit moment geen facturen meer. De kosten die reeds in rekening zijn gebracht zal klager deze week betalen en te zijner tijd verrekenen met zijn ex-echtgenote.
- 2.12. Op 12 november 2020 heeft de mediator klager bedankt voor zijn inzet en laten weten dat hij tevreden kan terugkijken op het scheidingstraject van klager.
- 2.13. In reactie hierop heeft klager de mediator bij e-mail van 13 december 2020 medegedeeld dat hij niet tevreden is over het scheidingstraject, omdat hij tijdens het traject het gevoel heeft gehad dat het vooral om de mediator en zijn facturen draaide en dat het optreden van de mediator tegen het einde van het traject tot nog meer ruis en onvrede heeft geleid. In zijn e-mail heeft klager verder een vijftal vragen gesteld aan de mediator. Als eerste heeft klager aan de orde gesteld dat hij door het hele traject heen heeft vastgesteld dat de verslaglegging niet altijd een juist beeld geeft en heeft hij de mediator in dat kader verzocht om een reactie op de door klager in zijn e-mail van 14 september 2020 aangehaalde toelichting van de mediator op het percentage. Als tweede vraag heeft klager de mediator verzocht om toe te lichten waarom de mediator klager tijdens het tweede gesprek heeft verweten dat hij, klager, contact heeft opgenomen met zijn rechtsbijstandsverzekeraar over een vergoeding van de kosten van de mediation en toen zelfs dreigde de mediation te beëindigen. Klager heeft de mediator in dit verband gevraagd om ook uit te leggen waarom de mediator zelf contact heeft opgenomen met

de rechtsbijstandsverzekeraar over de vergoeding. Als derde vraag heeft klager de mediator verzocht toe te lichten waarom de mediator hem niet op de hoogte heeft gesteld van de omstandigheid dat het “voorgeschatelde totale kostenplaatje” van € 4.000 voor de mediation niet toereikend was en moest worden verhoogd tot € 7.000 en waarom de mediator hem niet heeft gevraagd om hiermee akkoord te gaan. Klager heeft als vierde vraagpunt aan de orde gesteld dat de mediator op enig moment in de vermogensverdeling een kostenpost van € 7.000 heeft opgenomen en dat voor hem, klager, niet inzichtelijk is hoe de mediator toen tot dit bedrag is gekomen. Als laatste vraag heeft klager de mediator verzocht om inzicht in en een onderbouwing (op detailniveau van werkzaamheden en kosten) van de bij aanvang van de mediation ingeschatte kosten van € 4.000 en om een totaaloverzicht van alle werkzaamheden en totaal in rekening gebrachte kosten die wel en niet vallen onder dit bedrag. Daarbij heeft klager opgemerkt dat hij weliswaar meerdere declaraties voorzien van bijlagen heeft ontvangen van de mediator, maar dat die voor hem niet inzichtelijk zijn.

- 2.14. In antwoord hierop heeft de mediator klager op 15 december 2020 per e-mail laten weten dat hij de vragen van klager graag in een persoonlijk gesprek wil bespreken en beantwoorden en dat hij wil dat zijn broer hierbij aanwezig zal zijn omdat die de plaats aan tafel van klager op enig moment heeft overgenomen. De mediator heeft een afschrift van zijn e-mail aan de broer van klager toegezonden.
- 2.15. Klager heeft de mediator vervolgens op 21 december 2020 bericht dat hij schriftelijk antwoord op zijn vragen wenst te ontvangen en dat hij het niet netjes vindt dat de mediator zijn broer hierin op eigen initiatief heeft betrokken.
- 2.16. In reactie hierop heeft de mediator op 28 december 2020 herhaald richting klager dat hij een persoonlijke toelichting wenst te geven op de vragen van klager en dat hij wil dat de broer van klager hierbij aanwezig zal zijn. Een afschrift van dit bericht heeft hij diezelfde dag doorgestuurd naar de broer van klager.

3. De klacht

3.1. Klager heeft de volgende klachten geformuleerd:

1. De mediator heeft Gedragsregel 1 (Beroepsethiek en integriteit) van de Gedragsregels voor de MfN-registermediator (hierna: de Gedragsregels) geschonden door (i) niet te reageren op de e-mails van klager van 13 augustus en 14 september 2019 en te weigeren schriftelijk antwoord te geven op de vragen van klager van 13 december 2020, zelfs nadat de klachtbehandelaar hem had verzocht dit te doen, (ii) zelf contact op te nemen met de rechtsbijstandsverzekeraar van klager over de vergoeding voor de mediation en (iii) tot twee keer toe de broer van klager tegen de wil van klager te betrekken in een vertrouwelijke e-mailwisseling tussen de mediator en klager.
2. De mediator was niet onpartijdig. Klager heeft gedurende het hele mediationtraject geconstateerd dat de wijze van verslaglegging door de mediator niet altijd het beeld gaf zoals de zaken daadwerkelijk zijn gelopen. Op een gegeven moment ging de aandacht van klager dan ook vooral uit naar de verslaglegging en voelde hij zich genoodzaakt om zich hiervoor te moeten verdedigen en zaken telkens weer te weerleggen. Dit blijkt onder meer uit de e-mail van klager van 13 augustus 2020 waarin hij commentaar levert op het verslag van de mediator. De mediator heeft Gedragsregel 5 (Onpartijdigheid) geschonden.
3. De mediator heeft de op hem rustende geheimhoudingsplicht geschonden en de vertrouwelijkheid van de mediation niet gewaarborgd, alsmede zich niet gedragen heeft zoals van een behoorlijk mediator mag worden verwacht door tot twee keer toe tegen de uitdrukkelijke wil van klager in de vertrouwelijke e-mailwisseling tussen klager en de mediator te delen met de broer van klager. Weliswaar stond klagers broer klager bij tijdens de mediation, maar de mediation was al geëindigd toen de

- mediator de e-mailwisseling deelde met de broer van klager. De mediator heeft hiermee in strijd gehandeld met Gedragsregel 1 (Beroepsethiek en integriteit) Gedragsregel 6 (Vertrouwelijkheid).
4. De mediator was niet voldoende competent (Gedragsregel 7, Competentie). Klager heeft tijdens de mediation zijn broer moeten inschakelen om de mediation in goede banen te leiden.
 5. De mediator is niet transparant geweest over zijn declaratie- en factuurgedrag. De mediator heeft klager en zijn ex-echtgenote voorgehouden dat de mediation € 4.000 zou kosten. Zonder duidelijke afspraken hierover heeft de mediator een bedrag van in totaal € 7.000 in rekening gebracht. De mediator heeft klager en zijn ex-echtgenote niet van de verhoging van € 3.000 op de hoogte gebracht en evenmin gevraagd om hun instemming. Het is niet duidelijk hoe de mediator tot het bedrag van € 4.000 en de verhoging daarvan tot € 7.000 is gekomen. De mediator heeft onvoldoende gegevens verstrekt aan klager om zijn facturen te controleren. Omdat een verrichtingenstaat ontbreekt, is niet inzichtelijk voor welke werkzaamheden de mediator welke kosten in rekening heeft gebracht. Het vermoeden bestaat dat de mediator bepaalde onderdelen dubbel in rekening heeft gebracht. Een bedrag van € 7.000 is bovendien buitensporig hoog voor een echtscheiding als die van klager zonder bijzondere vermogensbestanddelen en waarin is gekozen voor een verkort en versneld traject. Het is opvallend dat de verhoging van € 3.000 precies overeenkomt met de vergoeding van de rechtsbijstandsverzekeraar van klager voor de mediation. De mediator heeft in strijd gehandeld met Gedragsregel 2 (Transparantie) en Gedragsregel 9 (Tarief en kosten).
 6. Uit voornoemde klachten volgt dat de mediator geen juiste werkwijze heeft gehanteerd en daarmee Gedragsregel 8 (Werkwijze) heeft geschonden.

4. Het verweer

- 4.1. De mediator heeft – samengevat – het volgende verweer gevoerd. De mediator heeft de mediation met de grootst mogelijke zorgvuldigheid en met succes uitgevoerd. Steeds heeft voorop gestaan om de belangen van klager en zijn echtgenote zo goed mogelijk te behartigen. De mediation heeft ertoe geleid dat duurzame afspraken zijn gemaakt over de wijze van beëindiging van de relatie van klager en zijn echtgenote. De broer van klager heeft hieraan een aanzienlijke bijdrage geleverd en de ondertekening van de documenten door klager en zijn echtgenote afgehandeld. Dit verklaart de correspondentie die met de broer van klager is gevoerd. De mediator heeft de mediation geleid zonder enige wanklank van klager. Klager heeft na zijn e-mail van 20 juni 2020, waarin hij besloot de opdracht aan de mediator in te trekken, en zijn daarop volgende besluit van 9 juli 2020 om de mediation te hervatten, nimmer meer gerept over een wens of voornemen om de mediation te beëindigen, terwijl hij daar alle gelegenheid voor had.

De mediator heeft tijdens de mediation meerdere malen inhoudelijk en schriftelijk op vragen van klager gereageerd en daarnaast in opvolgende gesprekken de e-mails nogmaals inhoudelijk behandeld.

Klager heeft zelf richting de mediator aangegeven dat zijn rechtsbijstandsverzekeraar een financiële bijdrage zou kunnen leveren. De mediator heeft met klager afgesproken dat hij hierover contact zou opnemen met de rechtsbijstandsverzekeraar. Dat is voor de mediator een standaardprocedure en maakt deel uit van de checklist.

Dat de mediator veel aparte gesprekken met klager en zijn ex-echtgenote heeft gevoerd én de broer van klager bij de mediation werd betrokken hebben ertoe geleid dat de mediator veel meer uren heeft besteed aan de mediation dan bij aanvang begroot. In de mediationovereenkomst is een onderscheid gemaakt tussen vaste kosten en variabele kosten. De overschrijding van de kosten zit in het variabele deel. In dit geval was niet snel duidelijk dat de kosten zouden uitkomen op € 7.000. Toen de kosten stegen en het

variabele deel hoger werd dan het vaste deel is de mediator hierover in gesprek gegaan met klager. De kosten zijn transparant omdat de facturen zijn voorzien van een specificatie.

Betwist wordt dat de verslaglegging niet klopt. Dat blijkt niet uit het dossier.

De broer van klager heeft een geheimhoudingsverklaring ondertekend. De broer zorgde ervoor dat de mediation voorspoedig bleef verlopen. De mediator stelde de bijdrage van de broer bijzonder op prijs. Omdat de mediator veel belang had bij de broer van klager, heeft hij zijn e-mails van 15 en 28 december 2020 naar hem doorgestuurd.

Klager had tijdens de mediation zijn beklag kunnen doen, maar dat heeft hij niet gedaan.

5. De beoordeling

- 5.1. De Tuchtcommissie dient te beoordelen of het handelen van de mediator in strijd is met de Gedragsregels. De Tuchtcommissie neemt daarbij de uit het dossier gebleken feiten tot uitgangspunt en bepaalt zo nodig zelf welke Gedragsregel is geschonden. Voor gegroundverklaring van een klacht is vereist dat de verweten gedraging met een voldoende mate van zekerheid vaststaat.
- 5.2. Kenmerkend voor een mediation is de partijautonomie. Dit houdt in dat partijen zelf de regie hebben over de inhoud, het verloop en de uitkomst van de mediation. Op grond van Gedragsregel 3 is de mediator gehouden om de partijautonomie te waarborgen. De Tuchtcommissie is van oordeel dat de mediator op dit punt tekort is geschoten. Uit de stukken en de stellingen en toelichting van klager op zitting komt het beeld naar voren van een mediator die jegens klager meer dan eens eigengereid heeft gehandeld zonder zich te vergissen van de wens van klager of zonder rekening te houden met zijn wensen.
- 5.3. Dit volgt in de eerste plaats uit de omstandigheid dat de mediator zonder overleg met klager zijn e-mail van 15 december 2020 heeft doorgezonden naar de broer van klager, die geen partij was bij de mediation maar optrad als tijdelijke vertegenwoordiger van klager, en vervolgens tegen de uitdrukkelijke wens van klager de broer een tweede keer heeft betrokken in de correspondentiewisseling met klager. Dat de mediator de bijdrage van de broer van klager tijdens de mediation bijzonder op prijs stelde en het van belang achtte dat de broer van klager zou aanschuiven bij een mondelinge toelichting op de vragen van klager over de mediation, rechtvaardigt niet dat hij hem tegen de wil van klager benaderde.
- 5.4. In de tweede plaats is voldoende aannemelijk dat de mediator zonder toestemming van of overleg met klager contact heeft opgenomen met de rechtsbijstandsverzekeraar van klager. De Tuchtcommissie heeft niet kunnen vaststellen dat klager en de mediator hebben afgesproken dat de mediator de rechtsbijstandsverzekeraar van klager zou benaderen over de vergoeding voor de mediation. De stelling van de mediator dat hierover een afspraak is gemaakt, vindt onvoldoende steun in de stukken en wordt door klager gemotiveerd betwist. Ook indien juist zou zijn dat het leggen van contact met de rechtsbijstandsverzekeraar van zijn klanten een standaardprocedure is voor de mediator, dan behoort hij dit wel met klanten te bespreken. Het is immers aan de klant om te bepalen op welke wijze hij de kosten van de mediation wil financieren en of hij daarvoor een beroep wil doen op zijn rechtsbijstandsverzekeraar. Dat de mediator hierover het gesprek is aangegaan met klager, blijkt nergens uit.
- 5.5. In de derde plaats heeft de mediator geen gehoor gegeven aan de wens van klager om schriftelijk antwoord te geven op de vragen van klager over (de gang van zaken van) de mediation. Weliswaar was de mediator bereid tot een mondelinge toelichting, maar toen klager tot twee keer toe duidelijk maakte dat hij dat niet wilde heeft de mediator de vragen van klager gelaten voor wat het was zonder uit te leggen waarom hij niet schriftelijk wilde

reageren. Klager heeft onweersproken naar voren gebracht dat de mediator ook tijdens de klachtbehandeling niet bereid was om klager tegemoet te komen door een compromis in de vorm van een schriftelijk antwoord op de vragen in combinatie met een gesprek te sluiten. Klager heeft er terecht op gewezen dat met het verweerschrift van de mediator nog steeds niet al zijn vragen zijn beantwoord. Het handelen van de mediator was te meer onhandig, omdat één van de onderwerpen waarover klager in zijn e-mail van 13 december 2020 een vraag heeft gesteld al eerder aan de orde was gesteld door klager, te weten de wijze waarop de mediator verslag heeft gedaan van hetgeen tijdens de mediation is besproken over het percentage van de belastinglatentie. In zijn e-mail van 14 september 2020 heeft klager de mediator voorgehouden dat zijn verslag van de mediator op dit punt niet correct was. Op deze e-mail heeft de mediator niet gereageerd.

- 5.6. De Tuchtcommissie is op grond van het bovenstaande van oordeel dat de mediator Gedragsregel 3 (Partijautonomie) en in zoverre Gedragsregel 1 (Beroepsethiek en integriteit) heeft geschonden. Volledigheidshalve merkt de Tuchtcommissie in dit verband op dat klager in zijn klachtbrief heeft gesteld dat de mediator ook in strijd met deze gedragsregel heeft gehandeld door zelfstandig te besluiten tot een belastinglatentie van 30 procent, maar dat uit de toelichting van klager ter zitting is gebleken dat zijn klacht alleen betrekking heeft op de verslaglegging van dit punt door de mediator. Die klacht is hiervoor in 5.5 besproken.
- 5.7. Op grond van Gedragsregel 6 is de mediator gehouden om de vertrouwelijkheid van de mediation te waarborgen en om geheimhouding te betrachten. Klager verwijt de mediator dat hij hierin tekort is geschoten door tegen de wil van klager de e-mailwisseling tussen hem en klager van medio/eind december 2020 te delen met de broer van klager. De Tuchtcommissie overweegt als volgt. Klager heeft zich tijdens de mediation op zijn uitdrukkelijke verzoek laten vertegenwoordigen door zijn broer. Uit de stukken en de stellingen van partijen volgt dat de broer van klager steeds meer de plaats van klager in innam en tot tevredenheid van klager en de mediator een belangrijke functie vervulde tijdens de mediation. Hoewel voorstelbaar is dat de mediator de broer van klager onder deze omstandigheden zag als een zeer nauw betrokken vertegenwoordiger van klager, stond het de mediator op grond van Gedragsregel 6 niet vrij om zonder instemming van klager de betreffende e-mails te delen met de broer van klager. Dat de broer van klager een geheimhoudingsverklaring heeft ondertekend, doet daaraan niet af. Deze verklaring, die is gericht op het doen van mededelingen over de mediation aan derden, maakt immers nog niet dat de mediator richting klager niet (meer) is gehouden de vertrouwelijkheid van de mediation in acht te nemen. Voorts is van belang dat niet gebleken is dat de mediator op grond van gedragingen of verklaringen van klager mocht vertrouwen op de instemming van klager. Integendeel, klager laat in zijn e-mail van 21 december 2020 aan de mediator weten de handelwijze van de mediator niet netjes te vinden. De Tuchtcommissie is daarom van oordeel dat de mediator Gedragsregel 6 en in zoverre Gedragsregel 1 (Beroepsethiek en integriteit) heeft geschonden.
- 5.8. De Tuchtcommissie is verder van oordeel dat ook het handelen van de mediator richting de rechtsbijstandsverzekeraar een schending van Gedragsregel 6 oplevert. Op de mediator rust een geheimhoudingsplicht tegenover derden. Die plicht geldt niet slechts voor hetgeen tijdens de mediation aan de orde is en besproken wordt, maar ook voor het feit dat een mediation plaatsvindt. Omdat de rechtsbijstandsverzekeraar van klager een derde is en gesteld noch gebleken is dat die reeds op de hoogte was van de mediation, mocht de mediator alleen met toestemming van klager de rechtsbijstandsverzekeraar daarover informeren. Zoals de Tuchtcommissie in 5.4 heeft overwogen, is niet komen vast te staan dat de mediator die toestemming had. Evenmin is gebleken dat de mediator op die toestemming mocht vertrouwen. Het handelen van de mediator levert daarom niet alleen een schending van Gedragsregel 3 op maar ook van Gedragsregel 6 (en in zoverre Gedragsregel 1).

- 5.9. Klager maakt een groot punt van de declaraties van de mediator. Hij vindt dat de mediator te veel heeft gedeclareerd, dat het ontbreekt aan duidelijke afspraken over de (verhoging van de) kosten en dat niet duidelijk is welke werkzaamheden tegen welke kosten zijn verricht.
- 5.10. Over “Tarief en kosten” staat in Gedragsregel 9 dat de mediator vooraf met partijen een afspraak maakt over het tarief en de bijkomende kosten en dat hij/zij deze afspraak vastlegt in de mediationovereenkomst. De mediator mag een vast bedrag voor de mediation afspreken. Verder moet de mediator zorgdragen voor duidelijke, inzichtelijke declaraties. Hij/zij houdt een verrichtingenstaat bij en legt deze desgevraagd over, zodat het voor partijen inzichtelijk is voor welke werkzaamheden hij/zij welke kosten in rekening brengt.
- 5.11. De Tuchtcommissie stelt vast dat de mediator de afspraken over het tarief in de mediationovereenkomst heeft opgenomen. Onderdeel van die afspraken is een vast bedrag voor het ‘basistraject’ (€ 1.995). De overeenkomst bevat een opsomming van de werkzaamheden die vallen onder dit traject en bedrag. De werkzaamheden die hierbuiten vallen zullen op basis van het aantal bestede uren en het afgesproken uurtarief in rekening worden gebracht. In de overeenkomst is toegelicht voor welke werkzaamheden dit in ieder geval geldt. Hieruit volgt dat partijen niet zijn overeengekomen dat voor de mediation een vast bedrag van € 4.000 geldt. Kennelijk is dit bedrag wel aan de orde geweest in gesprekken van de mediator met klager (en zijn ex-echtgenote), maar dat hiermee iets anders is bedoeld dan slechts een richtprijs, blijkt niet uit de stukken en wordt door de mediator betwist. De Tuchtcommissie stelt verder vast dat de mediator klager op 30 juli 2020 heeft gewaarschuwd voor een overschrijding van het voor aanvang van de mediation aantal ingeschatte uren voor werkzaamheden buiten het basistraject. Klager heeft toen niet geprotesteerd en evenmin toen hij later de declaraties voor die werkzaamheden ontving. Sterker, op 14 september 2020 berichtte hij de mediator dat hij zou zorgdragen voor betaling van de declaraties (die inmiddels waren opgelopen tot € 7.000). De Tuchtcommissie constateert dat de mediator zijn declaraties heeft voorzien van een specificatie van zijn werkzaamheden. Uit de hierin opgenomen omschrijving blijkt welke werkzaamheden zijn verricht. Ook staat vermeld welk tarief is gehanteerd. De Tuchtcommissie is van oordeel dat het voor klager op basis hiervan voldoende duidelijk was, althans had kunnen zijn op welke wijze de werkzaamheden gedeclareerd zouden worden en tegen welk tarief. De stellingen van klager bieden de Tuchtcommissie onvoldoende aanknopingspunten om te kunnen vaststellen dat de mediator buitensporig veel tijd en kosten in rekening heeft gebracht.
- 5.12. Al met al is de Tuchtcommissie niet gebleken dat de mediator zich niet heeft gehouden aan Gedragsregel 9.
- 5.13. De Tuchtcommissie heeft evenmin aanwijzingen dat de mediator niet onpartijdig was. Ook indien juist is dat de verslagen van de mediator niet altijd een goede weergave van het verloop van de mediation bevatten, blijkt hieruit niet dat de mediator partijdig was of de schijn van partijdigheid heeft gewekt.
- 5.14. Hoewel de mediator naar het oordeel van de Tuchtcommissie de partijautonomie en vertrouwelijkheid (geheimhouding) onvoldoende heeft gewaarborgd, betekent dit niet zonder meer dat de mediator daarmee ook onvoldoende deskundig heeft gehandeld en Gedragsregel 7 (Competentie) heeft geschonden. De Tuchtcommissie heeft op basis van de stukken en de stellingen van klager niet kunnen vaststellen dat de mediator onvoldoende deskundig is. Het enkele feit dat klager tijdens de mediation de hulp van zijn broer heeft ingeroepen om – naar eigen zeggen – de mediation in goede banen te leiden, bewijst niet dat de mediator over onvoldoende kwaliteiten beschikte om de mediation goed te laten verlopen.
- 5.15. De Tuchtcommissie heeft verder niet kunnen vaststellen dat de mediator geen juiste werkwijze heeft gehanteerd en Gedragsregel 8 (Werkwijze) heeft geschonden. Klager

heeft ter onderbouwing van dit klachtonderdeel verwezen naar zijn andere klachtonderdelen. Die heeft de Tuchtcommissie hiervoor besproken. Uitsluitend de klachten met betrekking tot de partijautonomie en de vertrouwelijkheid (geheimhouding) zijn gegrond. Daaruit volgt echter niet dat de mediator met betrekking tot de door hem gehanteerde werkwijze klachtwaardig heeft gehandeld. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

- 5.16. De Tuchtcommissie komt tot de slotsom dat de klachten in verband met het overtreden van Gedragsregel 1 (Beroepsethiek en integriteit), Gedragsregel 3 (Partijautonomie) en Gedragsregel 6 (Vertrouwelijkheid) gegrond zijn. Hoewel gelet op de aard en ernst van de schending van deze Gedragsregels een berisping een passende maatregel zou kunnen zijn, acht de Tuchtcommissie van belang dat de mediator niet eerder een tuchtrechtelijke maatregel opgelegd heeft gekregen. Vanwege dit feit volstaat de Tuchtcommissie dit keer met het geven van een waarschuwing.

6. De beslissing

De Tuchtcommissie:

- verklaart de klachten die zien op schending van Gedragsregel 1, 3 en 6 gegrond;
- verklaart de klachten voor het overige ongegrond;
- legt aan de mediator de maatregel van waarschuwing op.

Aldus beslist op 19 januari **2022** door mr. H.M.M. Steenberghe, (plaatsvervangend) voorzitter, mr. A.P.L. Pinkster en mr. M. Duyser, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.N. Kikkert, (plaatsvervangend) secretaris, en ondertekend door de voorzitter.